

éretteknek tartom arra, hogy a saját céljainknak megfelelő ilyen műszaki segédszemélyzetet neveljünk s a szorosabb értelemben vett erdőgazdasági teendők oktatásának figyelmen kívül hagyása nélkül, az erdőszet céljait szolgáló altisztek képzését ilyen szempontok gondos figyelemben tartása mellett reorganizáljuk.

(Folyt. köv.)

A magánuradalmak erdőtisztjeinek helyzete.*)

Az állami tisztviselők fizetésrendezése alkalmából önkéntelenül merül fel az a kérdés, hogy a magánbirtokokon alkalmazott erdőtisztek helyzetének javítása s azok állásának csak némi biztosítására nézve fogunk-e megélni törvényhozási intézkedést? Vagy a mi helyzetünket illetőleg talán az a meggyőződés foglalt tért, hogy az javításra nem szorul?

Ezidőszerint szolgálati viszonyaink jogi tekintetben rendezve egyáltalában nincsenek s nincsen a törvények halmazában egy § sem, mely igazunkat megvédelmezze.

Bizonyos irigység fog el, ha a gazdatisztek jogviszonyait szabályozó törvényre gondolunk és nem tudjuk egészen megérteni, hogy a kormány akkor miért nem vonta be az erdőtiszteket is ezen törvény hatályába, avagy miért nem terjesztett reájuk vonatkozólag külön javaslatot a törvényhozás elé, amint azt az erdőmunkásokra vonatkozólag tette.

Ugy látszik azonban, hogy erre vonatkozólag a földmívelési kormány akkori vezetője sem a miniszterium kebeléből, sem kívülről impulzust nem nyert, különben bizonyára éppugy felkarolta volna a magánuradalmak erdőtisztjeinek ügyét, amint felkarolta a gazdatisztekét, az állami erdőtisztekét és az erdőmunkásokét.

A magánalkalmazásu erdőtisztek szolgálati viszonyaiban egy bizonyos jogrendet létesíteni, bizonyára nem tisztán az illetők

*) Magánerdőtisztí körökből vettük e közleményt, amelyet több tekintetben figyelemre méltó tartalma miatt közlendőnek tartottunk.

magánérdeke. Az államnak feladata arról gondoskodni, hogy a nagykiterjedésű magánerdők kezelésével és jókarbantartásával megbízott tisztikar szolgálati viszonyai rendezettek legyenek, mert csak egy állásában, jövőjében nem folyton fenyegetett, hanem bizonyos szilárd alapra támaszkodó tisztikartól várhatja, hogy azokat az erdőket oly módon gondozza, hogy azok a nemzet háztartásában való hivatásuknak megfeleljenek.

Nem hiszem, hogy erdőbirtokosaink és a törvényhozás elzárkózzék méltányos kívánságaink kielégítése elől, mert az előbbieik jól felfogott érdeke maga is megköveteli azt annál is inkább, mert a rosszul fizetett, elégedetlen, anyagi gondokkal küzdő tisztikar és a jó adminisztráció egyenesen kizárja egymást.

A megelégedés a jó adminisztráció alapfeltétele. Az pedig az egyén társadalmi állásának és életviszonyainak megfelelő javadalmazásban, a kölcsönös becsülésben és az aggkorra irányuló biztosításban leli kuforrását.

Sietünk kijelenteni, hogy igényeink nem olyan magasan szólnak, hogy azok kielégítést ne nyerhetnének. Tudjuk azt is, hogy az érintett kérdések megoldása nem könnyű, hogy pl. a javadalmazás mértékére sem az állam, sem más tényező *közvetlen* befolyást nem gyakorolhat, de tárgyalhatónak tartjuk a jogviszonyok rendezését, amint az nálunk a gazdatisztekre vonatkozólag már a múltban megtörtént, a szomszédos Ausztriában pedig most tüzetett napirendre.

Tárgyalhatónak tartjuk továbbá a nyugellátás kérdését is, a melyre vonatkozólag pl. érdekes volna tudni, hogy mért csatlakozott oly kevés erdőtiszt a Gazdatisztek és Erdőtisztek Nyugdij-intézetéhez, a melybe való belépést annak idején az Országos Erdészeti Egyesület is ajánlotta. Érdekes volna tudnunk, hogy a magyar magánerdőtisztek mily hányadának biztosít maga a szolgálatadó nyugellátást és érdekes volna a magántisztviselők kötelező nyugdijbiztosítására nézve Ausztriában készült, a zavaros politikai viszonyok következtében azonban még le nem tárgyalt törvényjavaslatot is a magunk szemüvegén át közelebbi vizsgálat tárgyává tenni.

Méltán felkeltheti továbbá érdeklődésünket az a sajnálatos körülmény, hogy akárhányszor találunk történelmünk nagynevű

szereplőinek utódainál idegenből szakadt tisztviselőket, nem is szólva arról, hogy a külföldi birtokosok — ritka kivétellel — csak idegeneket alkalmaznak. Hogy ezek a magyar állameszmének előbbre vitelében, annak diadalra jutásában nemcsak részt nem vesznek, hanem legtöbbször akadályai is, az csak természetes. De természetes az is, hogy azok, ha vezető szerephez jutnak — a mint sokszor sajnos tapasztaljuk — mindenképpen arra törekcsenek, hogy a megüresedett állásokat ismét idegenekkel töltsék be.

Élénk példák erre az osztrák szaklapokban megjelenő hirdetések. Mert csak nem fogják velünk az illető urak elhítetni azt, hogy ők magyar erőket külföldi lapok útján óhajtanának szerezni. De akárhányszor találjuk a hirdetésekben ezt a megjegyzést is: *Reflektanten deutscher Nationalität* — stb.

Ezekkel szemben csak egy esetet tudok arra, hogy egy osztrák birtokos hirdetésében a következő megjegyzést használta: *Bewerber ungarischer oder deutscher Nationalität* stb. De hogy magyar ember, ha arra pályázott, az állást el nem nyerte, arról a vezető tiszt bizonyára gondoskodott.

Sajnos, így leszünk hasztalanná saját hazánkban!

A vázolt mostoha állapoton erdőbirtokosaink jóakarata, a kormány pedig szolgálati jogviszonyainkat szabályozó intézkedése, a nyugdíj kérdésének méltányos megoldására irányuló jóindulatu támogatása, végül *annak törvénybe iktatott kimondása által segíthet, hogy: erdőtiszti minőségben, legalább bizonyos birtokkategóriákon, csak magyar honosok alkalmazhatók.* F.

Az egerek, pockok kártékonyágáról és az ellenök való védekezési és irtási módokról.

Irta: *Vollnhofer Pál*, m. kir. erdészakadémiai adjunktus.

Az egerek s pockok különösen a mezőgazdának, de néha az erdésznek is óriási károkat okozhatnak. Az erdésznek leginkább a csemetekertekben az elvetett magvak felfalása, a fiatal csemetéknek, továbbá fiatalosokban a csemetésnek vagy mesterségesen ültetett csemetéknek megrágása, végre az erdőben a legkülönbélebb magvaknak s gyümölcsöknek felfalása